

האור של האמונה

עברנו שמונה ימים כאלו יפים... מלאי אור ותקוה, מלאי אמונה. עם מה אנחנו יוצאים לדרך? הזכרנו שמרן הרב אלישיב זצ"ל אמר שחנוכה זה מלשון הכנה, ימי החנוכה מכינים אותנו לקראת הימים הבאים עלינו לטובה. במה אנחנו מכינים? ונקדים, שהגאון ר' לייבל'ה אייגר (נכד הגרעק"א) האדמו"ר מלובלין אמר, מה ההבדל בין ראש השנה לחנוכה? {הרי זה ידוע שה'בני יששכר' כתב שזאת חנוכה - זה סיומ החיתום והגמר דין של ראש השנה. וכן מקובל אצל כל גדולי החסידות, והם קשורים זה בזה - ובכל זאת יש הבדל}.

והוא אמר דרך משל: אדם ישן שרוצים להעיר אותו, יש שני אפשרויות. אפשרות אחת - לצעוק לו בקול רם, ולנער אותו עד שהוא יתעורר. אפשרות שניה, להאיר את האור, וכשהאור דלוק - בדרך כלל - מתעוררים... באור לא ישנים. **בראש השנה - זה תקיעת שופר, תוקעים בקול גדול, מעירים אותך! צועקים אליך, ומדברים אליך. לעומת זה בחנוכה - מאירים את האור, אור הנרות. ובשניהם אתה לא יכול להירדם... או שאתה מתעורר מהפחד של יום הדין או שאתה מסתנוור מהאור, זה מעיר אותך לפתוח עיניים ולראות אמונה! אכן יש אלוקים במקום הזה. אמונה. אמונה. אמונה.**

עיקר מה שעשו היוונים, כתוב בחז"ל וחושך על פני תהום, וחשך - זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן, שהיתה אומרת להם - כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל. הם החשיכו עיניהם של ישראל בגזירותיהן. הרי אצל יהודי כל הזמן שגור על לשונו שם שמים, כמו אם ירצה ה', בעזרת ה', ה' יעזור, ברוך ה'... באו היונים שהאמינו רק במה שראו והבינו כמש"כ הקדמונים ורצו לעקור האמונה מכלל ישראל ולהרגילם בטבעו של עולם דהיינו אם תעבוד - יהיה לך כסף, אם לא תעבוד - לא יהיה לך כסף. ולכן כתבו על קרן השור, כשאתה עובד עם השור תכתוב אין לי חלק באלוקי ישראל. לא בעזרת ה' רק רח"ל בעזרת השור.

{לפני הרבה שנים אמרו, שהרופאים בבית החולים 'תל השומר' לא אוהבים להתעסק עם הבני ברקים, ולמה? כי אם הניתוח מצליח הם אומרים ברוך ה', תודה רבה לריבוננו של עולם, איזה חסד ה', והם 'שוכחים' בכלל שיש רופא שעשה משהו... אבל אם הניתוח לא מצליח הם מתחילים לבוא בטענות על הרופא. תחליטו, או הכל בידי שמים או שהכל בידי הרופא.}

היוונים אמרו לכתוב על קרן השור אין לנו חלק באלוקי ישראל. זה מה שהם רצו לאבד מאיתנו, את עמוד האמונה. **ואת זה הקב"ה לא נתן להם. להיפך! רבה אמונתך, נתגברה האמונה! בכל הניסים של חנוכה ראינו שיש רק בורא עולם! התורה לא מוגבלת בשום מקום או זמן**

כת' בפסוק 'בהעלותך את הנרות' - שואל המדרש, למה נסמכה פרשת מנורה לחנוכה הנשיאים? לפי שכשראה אהרן חנוכה הנשיאים חלשה אז דעתו שלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו. אמר לו הקב"ה, חייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות.

והקשה הרמב"ן, למה לא נחמו בקטורת שהיה בבוקר ובערב, ובכל הקרבנות ובמנחת חביתין, ועבודת יום הכפורים שכשרה רק בו, והוא קדוש ה' עומד בהיכלו לשרתו ולברך בשמו? ומבאר הרמב"ן - ענין ההגדה הזו לדרוש רמז מן הפרשה על חנוכה של נרות שהיתה בבית שני ע"י אהרן ובניו, דהיינו חשמונאי כהן גדול ובניו. ומאריך שם עוד עיי"ש.

מרן רה"י זיע"א מביא מהילקוט ומדרש ילמדנו - שהקרבנות והקטורת זה היה רק בזמן שבית המקדש קיים, אך לאחר מכן - זה נתבטל, אבל נרות חנוכה אינם בטלים לעולם כי זה נוהג גם בגלות לאחר החורבן, (וכן ברכת כהנים לא התבטלה, ונסמכה לנשיאים).

בעצם זו היתה התשובה, וזה גם העבודה של חנוכה: כל דבר תלוי במקום ותלוי בזמן, וגם במצוות, כשיש לי מצוה להניח תפילין - אם אין לי תפילין אני לא יכול לקיים את המצוה הזו. וכן מזוזה, אם אין לי בית ואין לי מזוזה, א"א לקיים את המצוה הזו. וגם הזמנים מגבילים, מצות סוכה וד' מינים - זה נוהג רק בסוכות, מצוה - בפסח, וגם הקרבת הקרבנות זה מצריך שבית המקדש יהיה קיים, ויהיו לי גם קרבנות להקריב.

הקב"ה ניחם את אהרן בנרות החנוכה של החשמונאים. זה דבר שקיים לעולם. בעצם החשמונאים באו ולמדו אותנו דבר חדש: ברגע שאני מוסר את עצמי לריבוננו של עולם ואני מקריב את עצמי אליו, אז באה הסייעתא דשמיא ומנצחים. לא היה להם שום דבר... הם לא היו מלומדי מלחמה, לא היה להם כלי נשק, אבל הם הקריבו את עצמם לקב"ה והם זכו לסייעתא דשמיא.

וזה מה שהקב"ה ניחם את אהרן. השמן שנשא לזרות הוא לא תלוי בשום מקום וזמן, זהו האור של המנורה. וזו היתה עבודת החשמונאים להראות שהם תלויים בקב"ה, וממילא כל האור הזה קיים לעולם בלי מגבלות של מקום או זמן.

מרן רה"י זיע"א אמר, שהדבר שהכי מבטא את זה, זה תלמוד תורה, כי בתלמוד תורה לא צריך כלום חוץ מלשבת וללמוד, ובעיקרון אפילו גמרא לא היו צריכים, הרי תורה שבעל פה יסודה היא דוקא בלי גמרא, אלא כל אחד לומד לבד את מה שקיבלנו איש מפי איש, רק לאחר מכן שנשתכחה התורה כתבו גם את התורה שבע"פ.

עכ"פ בתורה אתה לא מוגבל בשום מקום ובשום זמן. התורה היא טובה תמיד ובכל מקום ובכל בית מדרש, בבית ובישיבה. בכל מקום היא טובה.

וכעת זו העבודה שלפנינו, בא, תן את עצמך לתורה, תקשר את עצמך לתורה, תתחזק בתורה. זוהי עבודת היום! 'כי נר מצוה ותורה אור' - זהו האור של התורה. האור של חנוכה רומז לזה. אורה של תורה.

אור התורה לא יכבה

היה מעשה עם הרדב"ז, קודם שהוא עלה לארץ לדור בצפת, הוא היה באמריקה ודיבר שם באחד המקומות, ואמר - אין פה ישיבות! אמרו לו, אתה מדבר על ישיבות?!... פה מוסרים נפש על מצוות בסיסיות כמו שבת ותפילין, אתה מדבר על ישיבות... העיקר שנשמור על הגחלת היהודית ונשמור תורה ומצוות. אמר להם הרדב"ז, כתוב 'נר מצוה ותורה אור'. מה ההבדל בין נר לאור?

הנר מאיר והאור מאיר, מה ההבדל? אלא מה, באור יש אור יותר חזק? גם בנר כשיש שלהבת גדולה יש אור גדול... אז מה ההבדל? אלא, נר, גם אם הוא הכי גדול בעולם - הרוח תכבה אותו. ואם זה נר ענק, אז רוח שאינה מצויה יכולה לכבות אותו. אין נר שעומד בפני רוח. אבל אור - אי אפשר לכבות. אור קיים תמיד. **הנמשל, אמר הרדב"ז, 'נר מצוה', מצוה זה כמו נר. אמנם היום אתם מקיימים מצוות אבל הרוח באמריקה, רוח החומריות וההשכלה, זה רוח שאינה מצויה ובסוף הנר יכבה, ותשארו בלי כלום...!!! אבל תורה זה אור, ואור - אי אפשר לכבות, אור נשאר תמיד. אז תפתחו ישיבה ואמריקה תשאר, סיים הרדב"ז את דבריו.**

אחד מהנוכחים שמע והפנים. אחד (!), הוא הלך ופתח את ישיבת 'יעקב יוסף' שהיא היתה אם הישיבות באמריקה, ובזכות זה עוד יש היום באמריקה מאות אלפי שומרי תורה ומצוות. ובני תורה לרוב, תורה אור! האור של החשמונאים, האור של התורה, זה מה שמאיר לעולם. רק תתן את עצמך ואתה תתקשר לתורה.

דבר נוסף צריך לדעת: בשביל להצליח בתורה לא צריך שום דבר... לא כישרון, ולא איכות. רק דבר אחד, תשב ותלמד. תשב ותלמד! אין אדם שלמד ולא נהיה תלמיד חכם חשוב, ללא יוצא מן הכלל. ללא שום תנאים מסביב. תשב תלמד - תגדל! [וכדאי את בתוס' בכתובות (ג.)] 'דרך הוא בהולך ללמוד שנעשה אדם גדול'.

והרבה יש להאריך בעניין, כמו שאנו יודעים מהמציאות, וכמו שמרן הסטיפלער אמר, שהרבה אנשים שחשבו אותם למעוטי כשרון, אך לבסוף הם נהיו גדולים!

היסוד להצלחה אמונה ובטחון!

כשמתבוננים עוד יותר עמוק, רואים פה דבר מעניין: ההצלחה של החשמונאים באה בזכות שהם בטחו בה' בטחון גמור ומוחלט - ומסרו נפשם אליו. ובזכות האמונה של היחידים - זרחה אמונה על כולם ולכן הם יכלו להצליח, אבל האמונה של היחידים - הכריעה.

דבר מעניין, מביא הגאון ר' חיים קמיל בשם הגאון ר' לייב מאלין, ישנה שאלה: בחז"ל כתוב שנגזר על יוסף עוד שנתיים בבית האסורים היות והוא ביקש משר המשקים 'כי אם זכרתני והזכרתני! וכולם שואלים, איזו תביעה יש עליו... הרי זו השתדלות נורמלית בשביל שהוא יצא משם? אמר ר' לייב מאלין, הוא היה צריך עוד שנתיים בשביל ללמוד עוד שנתיים את שער הביטחון בחובות הלבבות... השאירו אותו שנתיים נוספות בשביל שהוא יגיע לפסגת הביטחון.

והוא מסביר: יש ב' דרכים בשביל לצאת מבית הסוהר. אם באמת היתה מתקיימת הבקשה שהוא ביקש משר המשקים, שר המשקים היה מבקש בשבילו והוא היה יוצא. מה היו כולם יודעים? שיוסף הוא פושע ועושה מעשים חמורים, רק בגלל ששר המשקים ביקש, אז המלך חנן אותו. איזה יציאה זה...

הקב"ה נתן ליוסף 'פאר ענוים בישועה!' כאשר יוסף נשאר עוד שנתיים בבית האסורים והגיע לפסגה של חובת הלבבות בשער הביטחון, אז כבר לא הוציאו אותו ע"י חנינה מהמלך - בתור פושע גדול... אלא מבית האסורים יצא למלך! הוציאו אותו כמו מלך! לא חננו אותו... צריכים אותו, רוצים אותו, מתחננים לפניו, ואף נותנים לו את בת פוטיפרע לאשה! כך שהכל יודעים שהיתה זו עלילת שוא שכן גדלה בבית פוטיפר אבל בשביל כך צריך להגיע לדרגה יותר גבוהה... עוד שנתיים של חובת הלבבות, ואז בן אדם מגיע למעלה למעלה.

ונחזור חזרה לחשמונאים: כאשר אני נותן את עצמי לקב"ה עם אמונה, ואני מאמין ובוטח, ואם זה מה שה' רוצה - אז אין

שום חשבונות. ואז יש באמת את הסייעתא דשמיא.

הדרך שהקב"ה הראה את חביבותו לעם ישראל או כלשון ראש ישיבת תפרח הגאון ר' אביעזר פילץ שליט"א, שחנוכה היא הנשיקה האחרונה, הנשיקה האחרונה לפני שעם ישראל יצא לגלות ארוכה, מה היתה הנשיקה? שהשאיר להם פך שמן טהור. ובדוקא פך קטן שמספיק ליום אחד, ונעשה נס ודלק שמונה ימים. ולמה?... כי אם היה נשאר רק פך שמן טהור וזהו, אז אנשים היו אומרים כן... זה היה מוחבא טוב... אבל כאשר זה דלק שמונה ימים רואים פה את החביבות של הקב"ה, שהוא שמר לכם שמן, ועשה לכם נס גדול. כשאתם הולכים איתי - אני הולך איתכם. ה' צלך על יד ימינך אומר המדרש, כמו שהצל שלך הוא נראה מה שאתה באמת, כך הקדוש ברוך הוא, אם אתה אתו - הוא יהיה אתך. אהיה אשר אהיה, אומר הרמב"ם כמו שאתה תהיה איתי כך אני יהיה אתך.

אדם, כמה שהוא יותר חזק בביטחון - כך הקב"ה יותר נותן לו. ואומר מרן רה"י זיע"א, זה דבר שמגיע כמוכח על ידי עמל ועל ידי מסירות. וכמו שהחשמונאים מסרו את עצמם והלכו להילחם בעמל ויגיעה, כך גם בתורה. מי שיותר עמל ויגע - הוא יותר מצליח.

הימים הגדולים ביותר שיש - אלו הימים של העמל! סיפר המשגיח ר' שלמה וולבה, עיקר ההצלחה שלי ועיקר מה שזכיתי זה היה בזכות אותם שנים שהייתי בשוודיה לבד לבד בזמן המלחמה מנותק מהכל. כך הוא היה גם במיר... הוא היה מנותק מהכל. שם הוא עבד, ושם הוא השקיע ומזה גדל הרב וולבה שהיה מורה דרך לאלפים.

אדם לא צריך להיבהל כשהוא לבד, למדונו החשמונאים, וכבר אחז"ל שכמו שנאמר אצל הקב"ה 'ונשגב ה' לבדו, כעין זה כתוב ויותר יעקב לבדו. אל תבהל... אל תחכה לאישור מהסביבה, או לאישור מהידידים, למילה טובה או למחמאות... שום דבר לא, פשוט תמסור את עצמך ותראה שתגדל. את זה לימדו אותנו החשמונאים, ועם זה גדלנו, בלי בטחון אין לנו כלום.

פעם יהודי בא למרן רה"י זיע"א ושאל אותו האם לעשות 'ביטוח חיים'? אמר לו הרה"י - תלוי כמה ביטחון יש לך. אמר האיש, באמת אין לי... אמר לו הרה"י, אם אין לך ביטחון - אין לך חיים. אז את מה אתה רוצה לבטח? ... יהודי חי עם ביטחון. יהודי חי עם בורא עולם. זאת אנו לומדים מיוסף הצדיק ומהחשמונאים. וכשהולכים עם ביטחון בקב"ה - מגיעים רחוק רחוק.

איזהו גיבור...

'מסרת גיבורים ביד חלשים'. מי הם החלשים? עם ישראל. ולמה הם היו החלשים? למה?... אמנם כתוב על התלמידי חכמים שהם קצירי ומריעי, אבל זה מה שכתוב בהמשך, טהורים, עוסקי תורתך.. אבל פה משמע שזה הולך על כל ההמון בית ישראל. למה הם חלשים??? הרי כל בוקר אנו אומרים 'אזר ישראל בגבורה!' אם כן היהודי הוא גיבור, אז מה הפשט בזה? ומלבד זאת, הרי אנו רואים שיש בגויים קצת יותר גיבורים... היה את גלית (ודוד הרג אותו בשם ה') היה סיחון, ועוג, כל אלו היו בגויים, ועוד, לנו היה רק גיבור אחד, שמשון הגיבור... אבל להם היו הרבה גיבורים... מה הפשט בזה?

יש לנו פה טעות: כתוב בפסוק שבלעם אמר (במדבר כ"ג, כ"ד) הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא. אומר רש"י: כשהן עומדין משנתם שחרית - הן מתגברין כלביא וכארי לחטוף את המצוות. ללבוש ציצית, לקרוא את שמע, ולהניח תפילין. הגבורה שלנו זה לא בשביל מלחמות. גוי עיף שישן, אי אפשר

להעיר אותו... הוא שיכור עייף וישן כמו תרח. אבל יהודי נורמלי הוא קם! כל מי שאומר אני לא מסוגל לקום - הוא שקרן! הוא אריה עצלן אבל הוא אריה! הוא יכול.

הגה"צ ר' שלום שבדרון זצ"ל בסוף ימיו היה חולה מאד וישן הרבה זמן, והוצרכו להעיר אותו. ניסו וניסו אך ללא הצלחה. עד שבאה בתו בחיך, רוצים לראות איך הוא קם בין רגע?... היא באה אליו ואמרה לו, אבא! עוד מעט עובר זמן קריאת שמע!!! באותו שניה הוא קפץ וקם ממיטתו...! הוא היה חולה, ולא הרגיש כמעט כלום, אבל הוא אריה! זה כח מיוחד של אוזר ישראל בגבורה.

אם אחד אומר, אין לי כח לקום או אני לא מסוגל לקום אז הוא סתם עצלן שמשקר... אתה אריה, ואתה לביא, רק שאתה לא רוצה לקום. אתה מתעצל, אבל לא שאין לך כח. יש לך את הכחות.

המשגיח הגה"צ ר' דב יפה זצ"ל היה אומר (גם כהקדמה לפרשיות השובבי"ם) כתוב שיוסף אמר לאחיו 'ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי למחיה שלחני ה' לפניכם'. ונשאלת השאלה, למה אל תעצבו? אם יוסף לא היה במצרים אז יעקב היה מת ברעב?... וכי חסר לקב"ה דרכים?! אם הקב"ה פתח את השמים, ונתן גשם, ונתן מן, אז הוא יכול לפתוח שוב, מה הבעיה?

אומר ה'שם משמואל' דבר נורא: כתוב בילקוט (לט, י) 'ולא שמע אליה לשכב אצלה - בעוה"ז, להיות עמה - לעתיד לבא. שאלה מטרונא את ר' יוסי, אפשר יוסף בן י"ז שנה היה עומד בכל חומו ולא היה עושה את הדבר הזה?! הביא לפניו ספר בראשית התחיל קורא מעשה ראובן ומעשה יהודה ותמר. אמר לה, ומה אלו שהיו גדולים והיו ברשות אביהם - לא כסה עליהן הכתוב, זה שהוא קטן וברשות עצמו - על אחת כמה וכמה. דהיינו, ליוסף היה את התירוץ הכי טוב, הוא היה קטן, מחוץ לבית, אצל המצרים, תלוי באשת אדוניו, והתורה תשקר לנו?!

ולפי"ז שואל השם משמואל, למה ר' יוסי עונה לה, בעצם את לא צודקת... את לא יודעת מה זה יהודי. יהודי הוא כן יכול לעמוד בנסיון.

אלא שאכן היא צודקת שמצד הטבע - אי אפשר לעמוד בכאלו פיתויים! כמו שהאריכו חז"ל בניסיונותיו, אלא שבעצם הורונו חז"ל, יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואם אין הקב"ה עוזרו - אינו יכול לו! זה כתוב בכל עבירה. וכשאדם מוסר נפש על זה בכל כוחו, עוזרים לו ונותנים לו כחות על טבעיים! לעמוד בכל הנסיונות הקשים ביותר.

ובזה מסביר השם משמואל את דברי יוסף, כי למחיה שלחני אלוקים, הוא נתן ליהודים כח על טבעי לדורות להתגבר בנסיונות השייכים לענייני קדושה. זה הכוונה למחיה שלחני אלוקים. בדוקא הוא שלח אותי לפה. בדוקא, בשביל שאני יעמוד בנסיון.

ידועים דברי הגר"ח ואלו"ז'ין ברוח חיים, שכתוב י' נסיונות נתנסה אברהם אבינו, למה בסוף מוזכר אבינו? כי ע"י שאברהם עמד בנסיונות - הוא הנחיל את זה בטבע לבניו אחריו שיעמדו בכל הנסיונות.

יוסף הוא היחידי מכל השבטים שנתעלה ונקרא 'אבא'. שני בניו הם כמו שני שבטים. 'נוהג כצאן יוסף' - עם ישראל נקרא על שמו, ולמה? כי הוא נתן לדורות את הכח הזה של לעמוד גם בנסיונות כאלו, הוא נתן להם את הנוהג כצאן יוסף. יהודי הוא גיבור כלביא וכארי. והקב"ה נותן לנו את הכוחות לעמוד בכל הנסיונות, ושהתשובה תהיה אמיתית. אתה יכול!!!

מלחמת היוונים בקדושת התורה

היוונים רצו להשכיחם תורתך. כיצד? הם תרגמו את התורה

ליוונית. נשאלת השאלה: אם היום יתרגמו את התורה באמריקה לאנגלית... זה ייקרא להשכיחם תורתך?! הרי לא כתוב שהם סילפו את התורה... הם בסך הכל תרגמו. איפה אתה רואה שהם באו להשכיחם?

אומר החתם סופר, הרי כתוב שהיה חושך בעולם שלשה ימים, בשעה שתרגמו את התורה ליוונית וזה חלק מהחושך על פני תהום, החשך של יון, אומר החתם סופר - הם תרגמו את התורה ליוונית, וייתכן שזה גם ביאור נכון ומדוייק בלי סילופים. אבל כבר אין את הגזירה שוה, את החסירות ויתרות, היקש ובמה מצינו.

ומסביר זאת רבי חיים קמיל, מלחמת היוונים היתה נגד קדושת התורה. יהודי תמיד יודע שהתורה היא קדושה קדושה. קדושת התורה זה דיוקים על כל אות ועל כל מילה, על כל חסר ועל כל יתר. (וכמו שכותב מרן החזו"א (בקובץ אגרות ח"א אגרת עד') נוסח לאם על בנה... ותהפוך את לבבו לאהבה וליראה שמך ולשקוד בתורתך הקדושה ותסיר מלפניו כל הסיבות המונעות אותו משקידת תורתך הקדושה ותכין את כל הסיבות המביאות לתורתך הקדושה של יגיעת התורה חופפת על דבריך)

היוונים רצו שלא תהיה קדושת התורה, אלא סתם 'קובץ ידיעות' בראש. 'מאסף ידיעות תורניות'. ולכן הם רצו להכניס עם התורה גם כל מיני דברים אחרים, וגם תרבות הגוף, ופילוסופיה, ונלמד גם את ה'משפטי התורה', הם לא רצו שילמדו את התורה הקדושה, אלא רק בתור תרבות יהודית ולכן הם תרגמו אותה.

ורבי חיים קמיל מביא תשובות הרא"ש (סימן נ"ה אות ט') 'ועל זה אמר החכם, כל באיה לא ישוּבון, רוצה לומר, כל הבא ונכנס מתחילה בחכמה זו - לא יוכל לצאת ממנה להכנס בלבו חכמת התורה, כי לא יוכל לשוב מחכמה טבעית שהורגל בה, כי לבו תמיד נמשך אחריה... כי שני הפכים הם צרות זו לזו ולא ישכנו במקום אחד'. אמנם כל אלו שעושים תשובה - זה נמחק להם, וזה החסד של ה'. אבל כל זמן שזה נמצא זה תרתי דסתרי.

על אריסטו, שהוא הרי היה הפילוסוף הכי גדול, מספרים שראו אותו פעם אוכל כמו בהמה. שאלו אותו, איך זה מתאים לך?... ואמר להם, כשאני אוכל אני לא אריסטו. מה הבעיה...

יהודי - נדבק לקדושת התורה וזה מה שמדבק אותו. קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל - חד הוא. אתה קדוש, ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה - זה כלל ישראל והמלאכים.

כי עם קדוש אתה לה' אלוקיך. התורה קדושה, והקב"ה קדוש, ועם ישראל קדוש. זה נהיה אחד!!! וכשיהודי אוכל אחז"ל באבות כאילו אכל משולחנו של מקום זה קדוש כמו קרבן.

ממשיך הגר"ח קמיל וכותב: חביב עלי להביא מה שאמר הרב ויסמנדל, שהוא היה מומחה בכתב יד. הוא אמר שבאקספורד היה ספרן זקן שהוא היה מומחה עצום בבבלי ובירושלמי, וברמב"ם עם כל חילופי הנוסחאות והגירסאות. אבל הוא היה גוי. אפשר לקרוא לו 'שר התורה'?! שאל הרב ויסמנדל, ודאי שלא! ואפי' שהוא יודע הכל והיה גם יכול להיבחן עם שר התורה הגר"ח ק שליט"א. אז למה רק לו קוראים שר התורה? כי שר התורה זה דביקות עם התורה, זה נהיה חלק אחד!!!

אחד שיש לו זיכרון טוב, יש לו מצלמה בראש, וכמו שהזכרנו בשם מרן רה"י זיע"א, ואמר זאת גם מרן רה"י הגאון ר' ברוך מרדכי אזרחי שליט"א פה בישיבה במוצ"ש: שטייגען זה לא רק התמדה! שטייגען זה עמל ויגיעה. בלי זה - אין שטייגען. שטייגען זה לעלות ולהתרומם, לעלות ולגדול.

אדם לעמל יולד

אותו הדבר צריך לדעת - ידיעת התורה זה לא מצלמה או מחשב, יש כאלו עם ראש של מצלמה, שזוכרים הכל. או ראש מחשב,

הרי מחשב גם יודע הכל... תלוי כמה הכניסו להם... היה לי חבר שהיה בעל זיכרון פיננמנלי, הוא היה קורא דף גמרא תוך חמש דקות והיו בוחנים אותו במבחן סיכה והוא היה יודע! בעל כישרון. לילה אחד הוא איבד את זה, (ע"י מעשה שקרה) הוא רץ לגדולי הדור שיברכו אותו שזה יחזור. כל גדול ענה לו לפי דרכו.

כשהוא בא למרן הסטייפלער זצ"ל, הוא אמר לו, זה לא ברכה! האם נולדת בשביל שתהיה לך מצלמה בראש?!... נולדת לעמל, ליגיעה!!! הבחור התחיל לבכות... אמר לו מרן הסטייפלער, מה אתה חושב, אם תבכה אני יקלל אותך?!... אני לא אומר קללות על יהודי גם אם הוא בוכה! זה קללה, לא נולדנו בשביל שתהיה לנו מצלמה בראש, נולדנו לעמל וליגיעה. עמל התורה, כמה אפשר לעלות עם עמל... מה שאפשר לגדול עם עמל... וממילא, כשאדם נהיה קדוש, כשהתורה היא קדושה אז האדם נהיה קדוש, ואז כל האדם מתרומם. וזהו השטייגען. מה זה שטייגען? לעלות, להתרומם, ולהיות אחרת!

הבריאה כפופה ללומדי התורה

אחת הגזירות של היוונים זה היה על קידוש החודש. וצריך להבין, מה איכפת להם מקידוש החודש?... מילא לגזור על שבת וברית מילה, זה אות ברית, וכן לימוד התורה, אבל מה הענין לקידוש החודש?

אלא כתוב בחז"ל, בירושלמי, 'לקל גומר עלי', בתולה - עד ג' שנים, חוזרים בתוליה, לאחר ג' שנים אם יצאו בתוליה - אינם חוזרים, אך אם לאחר שנהייתה בת שלש ויצאו בתוליה, נמלכו בית דין לעבר את השנה - חזרו בתוליה!!!
רואים בחוש איך שהתלמיד חכם מנהיג את הבריאה! פתאום זה נחת על היוונים, זה סתירה לכל מה שהיוונים אמרו. הם לא רצו להאמין בדברים שלא רואים, אך באה המציאות הזו וטפחה על פניהם.

פעם אמר אחד מגדולי הרפואה ועסקניה, גם אם יהיה לי יצר הרע להיות אפיקורס - אני לא יכול. למה, כי מרן ר' חיים קנייבסקי שליט"א פשוט מראה לי איך שיש בורא עולם, ויש כח של תורה. עם כל הסיפורים ברפואה, רואים איך התלמיד חכם שולט בבריאה! רואים שיש כח של קדושה.

יש לי סיפור מעניין לספר: ביום ראשון השבוע לאחר שיצאתי מהמעמד של ארגון 'ארחות ישר', ראיתי שעומד לו יהודי עם כיפה סרוגה ולידו עמד עוד מישהו. והוא אמר לי, אני רוצה לספר לך משהו מעניין שהיה איתי, שמרן החזון אי"ש היה הסנדק שלי! והוא הסביר: אבי לא היה בכלל ממקורבי החזון איש כשעשו לי ברית - היה לי סנדק אחר, ולאחר המילה - הדם לא הפסיק, הוא יצא עוד ועוד, והמוהל ניסה את כל האפשרויות, עד שהוא אמר לאבי, עוד מעט זה כבר ייפסק לגמרי כי לא יהיה מה לצאת... ה' ירחם. אבא והמוהל מיהרו למרן החזון אי"ש. והחזון אי"ש אמר שצריך לחתוך עוד קצת והדם ייפסק. והחזון אי"ש חתך עוד קצת ובאמת הדם נפסק, וממילא היה הסנדק שלי. הנני פה לפניך... אדם עם קדושת התורה - שולט בבריאה! כל הסיפורים שהיו בשעתו על מרן רה"י זיע"א, ושיבדלחט"א מרן שר התורה שליט"א, כל הניסים, הכל זה מקדושת התורה. ואת זה היוונים לא יכלו לסבול, את השליטה שיש ללומדי התורה בטבע ובבריאה, איך שכל הבריאה כפופה לתורה, את זה הם רצו להשכיחם! להשכיחם תורתך, לא איכפת לי שתדע את מה שכתוב בתורה - אבל אל תתחבר לקדושה. שלא יהיה קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל חד הוא.

ואת זה אנחנו לוקחים לדרך, את מה שהקב"ה עזר לנו. כמו שאומר ר' לייבל'ה - הנרות מאירים לנו ומורים לנו את הדרך. כמו שרואים מה קורה עם כל אלו שנשארים דבוקים בה' יתברך, איך שה' מאיר להם. ואם נלך בדרך זו באמת נזכה הלאה, שיהיו לנו ניסים ונפלאות כימים ההם בזמן הזה. אמן

ברכת מזל טוב לידידנו היקר תלמיד מובהק למרן המשגיח שליט"א
מעוטר בכל מדה נכונה מפארי הישיבה הקדושה
החתן המופלג הרב לוי יצחק חשין שיחי
אשר שוקד עומל וטורח רבות בעריכת השיחות לזיכוי הרבים
לרגל נישואיו בשעטו"מ
ברכותנו שיבנה זה הבית על אדני התורה והיראה
ויזכו לבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות

ברכת מזל טוב לידידנו היקרים משפחת רוטשילד
לרגל נישואי בנם בשעטו"מ
החתן המופלג הרב מרדכי שיחי
יתן ה' ויזכו לבנות בית נאמן בישראל
דורות ישרים ומבורכים על אדני התורה והיראה

לע"נ
גבאי בית הכנסת ארם נהרים לעולי בבל בת"א
ר' עובדיה בן רחל דראל (דדל) ז"ל
נלב"ע ה' טבת
תנצב"ה

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור
לתרומות והנצחות: 054-843-6282
לקבלת הגיליון במייל: 4166058@gmail.com